

A. Bruckner: »Locus iste«
R. Hunter: »The river of Jordan«
E. Cossetto: »Ave Maria«
M. Tajčević: »Vospojte Jemu«

Odlično uvježban i izveden program, pod umjetničkom rukom dirigenta Emila Cossetta, ponio je mnogobrojne slušatelje u sfere najčišće umjetnosti.

Ponukani uspjehom ovog duhovnog koncerta, ove su godine najavili svoje sudjelovanje: Društvo Hrvatskih skladatelja, te Ženski i Mješoviti zbor Instituta za crkvenu glazbu pri katoličkom Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Društvo Hrvatskih skladatelja održalo je komemorativni koncert sa slijedećim programom:

F. Dugan: »Toccatu«

F. Livadić: »Tužna Horvatska«

K. Odak: »Nokturno iz kvarteta br. 3«

B. Bersa: »Seh Duš dan«

F. Lučić: »Fantazija u c molu«

M. Majer: »Molitva«

M. Magdalenić: »Guslareva pjesma«

F. Lhotka: »Uspomena«

Sudjelovali su:

Gudački kvartet Pro arte
Marijan Bujanić, bariton
Anđelko Klobučar, orgulje
Prerad Detiček, rog
Silvio Orlando, violina
Miroslav Miletić, viola

Svečanu sv. Misu služio je preuzvišeni gospodin Dr. Franjo Kuharić, zagrebački nadbiskup, kod koje je pjevao Zbor Instituta za crkvenu glazbu, pod ravnanjem maestra Anđelka Milanovića. Izveli su slijedeće skladbe:

Martini: »REQUIEM AETERNAM«

Palestrina: »Bonus est Dominus«

Odak: »Svrši stopi moje«

Gallus Petelin: »Ecce quomodo moritur justus«

Na orguljama je pratio: Anđelko Klobučar

Koncert je izveden na umjetničkoj visini. Skladbe umrlih hrvatskih skladatelja, oživjele su u izvedbi umjetnika-profesora glazbenih škola, približivši njihove misli tisućama pažljivih slušatelja.

Ženski i mješoviti zbor Instituta za Crkvenu glazbu, pod sigurnim umjetničkim vodstvom Maestra Milanovića, dokazao je svoju neospornu umjetničku reputaciju, i velike mogućnosti daljnjeg razvijanja.

Na kraju, neka mi bude dopušteno napomenuti neka moja opažanja: Kroz sve tri godine izvedbe su bile na zamjernoj umjetničkoj visini. To su uvjetovali:

Umjetnici-izvođači vrhunskog kvaliteta,

Specifični ambijent Mirogoja i značajne Blagdane, te vrlo dobro, stručno ozvučenje, koje je omogućilo velikom broju slušatelja da i izvan crkve prate izvedbu.

Ove godine, moram naročito istaknuti, sa zahvalnošću, sudjelovanje i našeg metropolite, preuzv. Kuharića, koji je svojim prisustvom i impresivnom propovijedi obogatilo ovu komemoraciju.

I da završim s pitanjem:

Hoće li se naći koji hrvatski pjesnik, umjetnik ili skladatelj, da do godine dade svoj prilog ovoj Poruci uz Dan mrtvih?

Ivo Trčak

»Veće duhovne zbarske muzike« u Zagrebačkom glazbenom zavodu

Zagreb je ove jeseni imao prilike tri dana uzastopce slušati programe duhovne glazbe: na blagdan Svih Svetih u crkvi Krista Kralja na Mirogoju, na Dušni dan u franjevačkoj crkvi na Kaptolu i 3. studenoga u Glazbenom zavodu u Gundulićevoj ulici. Taj treći koncert bilo je »Veće duhovne zbarske muzike« u izvedbi KUD »Joža Vlahović«, a pod ravnanjem Emila Cossetta. Taj raspored duhovne glazbe renomiranog zbora »Joža Vlahović« bio je sasvim izniman doživljaj. Prvo, zbog neobično bogate registracije zbornog muziciranja; drugo, zbog tako disparatnih skladaba za koje bi čovjek pomislio da ne idu u isti program, ali kad su ipak ušle, vidjelo se da su se zaista organski povezale međusobno.

Raspored je započeo klasičnim polifonim »Agnus Dei« Vitorije, nastavio se Lukačićevim »Canite et psallite«, dok je od J. S. Bacha Cossetto izabrao žalobnu meditaciju: Kantata 118 za zbor uz pratnju orgulja. Pa i naš ilirac Vatroslav Lisinski našao je svoje mjesto u ovom bogatom koncertu svojim široko koncipiranim, u posljednje vrijeme opetovano izvođenim ofertorijem »Cum invocarem« za solo, zbor i orgulje. Među tim autorima prilično je apartno zvučao »Psalam 150« Luisa Levandovskog, pjevan na biblijskom hebrejskom jeziku, skladan za sinagogu u Berlinu, koji je svojom radosnom i razigranom sirovošću (»Halelujah!«) činio dobar prijelaz na suvremene skladatelje: samog dirigenta Emila Cossetta i njegovu modernu zbornu »Ave Mariju« uz orgulje i Marka Tajčevića s njegovim snažnim »Vospojte jemu« iz istočne liturgije. Neke od tih točaka pratio je na orguljama Anđelko Klobučar.

Drugi dio rasporeda mogao je značiti za kojega »staloženog« i »otmjenoj« ljubitelja duhovne glazbe svojevrsnu sablazan. Jer, uzeti neku primitivnu pučku pobožnu farsu i od toga napraviti koncertnu točku, kao što si je priuštio Luis Farreny (»Sant Ramon«), toga si smireni slušalac donedavne duhovne glazbe nije mogao predstaviti ni u mašti. Pa, zatim, crnačke duhovne »Two spirituals« Ralpfa Hunter-Noble Caina (»Na rijeci Jordanu.

..«) staviti na isti raspored uz Vitoriju, Brucknera i, ako hoćete, Lisinskoga — e, to ne ide, zar ne? Pa ipak je išlo, i to kako dobro! No vrhunac sablazni došao je kao finiš tog koncerta KUD-a »Joža Vlahović«. Bila je to kompletna misa — ali kakva misa! — uz pratnju mandoline, gitare, kastanjeta i malog bubnjača tam-tam: »Misa criolla« Ariela Ramireza. Ta misa s liturgijskim tekstom ali građena na latinsko-američkom kreolskom folkloru — (kreoli: miješanci bijelaca i starosjedilaca tog područja) — sva u njihovu zarazno temperamentnom ritmu, pokazala je da se može Bogu pjevati i uz tam-tam i trzanje žica, ako već jedan kulturni krug glazbeno tako osjeća. »Hvalite Gospodina svi narodi...« Slušatelji su bili tako poneseni da je iz te mise »Slava« morala biti ponovljena, kako bi se stišale burne ovacije.

Vjerujemo da nije potrebno predstavljati mješoviti pjevački zbor »Joža Vlahović«. Nastao je još godine 1945; organizirao ga je tada Emil Cossetto i još ga uvijek on vodi. Tih, po prilici, šezdeset petoro pjevača i pjevačica raslo je godinama, naraštaj u naraštaj, u pjevačkom umijeću i stjecalo golemu sposobnost zajedničkog muziciranja, doprijevši i na svjetskim natjecanjima do visokih priznanja. Tako, na primjer, prva nagrada ovog ljeta u Arezzu, pa poziv i druga nagrada 1971. u Loretu. Taj poziv na »Rassegna musicale di Loreto« i bio je, kako je napisao dirigent Cossetto na poleđini rasporeda, povod za se zbor dade na studiranje i češće izvođenje upravo duhovne glazbe, jer za smotru u Loretu bilo je tom zboru predloženo da pripravi duhovnu glazbu, u prvom redu skladbe za istočnu liturgiju. Pristup na područje duhovne glazbe, veli dirigent, bio je za taj zbor mala revolucija, jer je zbor time zašao na kod nas — za svjetovne zborove, jasno — uglavnom »neorano polje«, novi svijet. »Prezasićen profanim, da ne kažem svjetovnim sadržajima, sret s intravertiranom duhovnošću jednog moteta npr. Vitorije ili Bachovom koralnom fantazijom, imao je snagu i značaj susreta s jednim potpuno novim, dotad nepoznatim svijetom«, piše Emil Cossetto. A da taj »svijet« živi i danas, dokazuje duhovna glazba suvremenog doba, sve do Pendereckoga — ali mogli bismo mi sa svoje strane dodati.

Ne može se ne zapaziti kako je Emil Cossetto svojim zauzetim radom od punih 27 godina s tim zborom svoje pjevače uspio odgojiti u maksimalno osjetljive razumijevalje svojih glazbenih zamisli: on i oni kao da glazbeno što misle, da jednako proživljavaju svaku točku svoga bogatog programa. A oni to čine s bujno razvedenom dinamikom i njihov je raspon u svakom pogledu golem, kako je

obilno pokazao i taj neobični koncert duhovne glazbe u Glazbenom zavodu. Obje dvorane bile su dupkom pune, i očito je da bi taj riječki koncert trebalo ponoviti.

Gabrijel Đurak

Dvije glazbene novosti iz Banja Luke:

1. Po sugestiji Prezbitarijalnog vijeća ove biskupije i pod mojim vodstvom svi zborovode i svirači četiriju banjalučkih crkava sastaju se od vremena do vremena da koordiniraju u svojim crkvama crkveno pjevanje.

Na tim sastancima se odredi uži izbor misa, pjesama i liturgijskih tekstova, koji će se urgirati u sve četiri crkve, da bi narod mogao sve podjednako znati i u svakoj crkvi jednako aktivno sudjelovati.

Zatim, na istim se sastancima informiramo o liturgijsko-glazbenim novostima, pročitatmo po neko predavanje iz iste struke, izmjenimo svoje muzičke partiture, isprobamo po neku misu i pjesmu, da vidimo u zajedničkom doživljaju kako bi je bilo najbolje izvoditi, itd.

Nastojimo, da prigodom patro-na ili većih svetkovanja u jednoj od naših crkava slijemo sve zborove u jedan, barem za neke dijelove liturgijskog slavlja.

Ovaj nam je rad i dogovor svi-ma drag i koristan.

2. 19. studenog o. g. održao nam je u župskoj crkvi u B. Luci *concert na orguljama Anđelko Klobučar*. Ovo je drugi koncert na orguljama u B. Luci. Prvi je imala s. Imakulata Malinka u Trapističkoj crkvi u B. Luci 5. listopada 1969. svega dva, ali ipak oba samo u crkvi. Nitko drugi u B. Luci nije nam pružio taj umjetnički doživljaj koncerta na orguljama osim crkve.

Ovaj čas samo župska crkva u B. Luci (u gradu) ima osposobljene orgulje. Po svim drugim crkvama ili su skršene od potresa ili su razmontirane.

Možemo reći za ovaj koncert prof. Klobučara, da je lijepo pripremljen i reklamiran od strane g. župnika Branka Župančića. I tumačenje uz koncert je bilo kratko i ukusno. I crkva zagrijana. S time svim je pobuđen jači interes i stvarna mogućnost da se dublje proživi sam koncert.

Prof. Klobučar je s očitim iskustvom probao komade koje će servirati i znalački ih izveo, makar da je kapacitet orgulja malen. Divili smo se koliko se na tim orguljama dade izvući glazbenog efekta.

Posebno smo zahvalni profesoru što nam je ovaj koncert priredio gratis, kao svoj dar ili prilog glazbenom životu Banja Luke.

R. Lipovac

Široki brijeg

Snagu velike osobe vrijeme ne uništava, a smrt mu otkriva veličinu. Uspomenu na našega nezabornog velikana fr. DIDAKA BUNTICA obnovili smo povodom 50. — obljetnice njegove smrti.

Održana je skromna akademija (12 mladića, 15 djevojaka i 49 djece I—VIII.) koji su u čitavom programu sudjelovali i interpretirali život i rad fr. D. Buntića u cijeloj Hercegovini, posebno na dragom Širokom Brijegu.

Akademija je održana 12. studenog 1972 g. neposredno pred sv. misu u 9 sati. Misnu svečanost predvodio je provincijal dr. Rufin Šilić u koncelebraciji s fr. A. Nikićem i urednikom »Naših ognjišta« fr. F. Vlašićem.

Pred misu je Provincijal otkrio spomen-ploču fr. D. Buntiću i prvom herceg. biskupu fr. R. Barišiću.

Upravo zbog amaterskog nastupa, bez pravih glumaca i kultiviranih glasova, akademija je ugodno iznenadila i impresionirala slušateljstvo. Zanos mladenačkih srda-

ca ganuo je publiku do suza. Prostrana širokobriješka crkva bila je dupkom puna svijeta. Organizatori ove svečanosti fr. Ž. Ilić u suradnji sa sestrama: M. Sabljčić i B. Čurlin priredili su sljedeći program:

RECITAL: GOROSTAS IZ PAOČE (prikaz života i rada fr. D. Buntića u pjesmi i prozi — od fr. Jakova Bubala). Recital je isprepleten popjevkama poznatih kompozitora, profesora na Institutu za crkv. glazbu u Zagrebu. I tri popjevke iz pjesmarice »Jutro života«.

HEJ POLJA, MOLITVA SV. FRANJE — omladinski zbor, ZDRAVO BUDI MARIJO od prof. Klobučara — omladinski zbor.

NAŠA SRCA VATROM GORE od Mo. Lj. Galetića — dječji zbor.

U SLAVU FR. D. BUNTICA. (Pedeset ljeta...) tekst — Domjanićev, uglazbio dr. B. Širola — omladinski zbor.

MISA: Nepromjenljivi dijelovi pjevani su iz mise I. Perana. Za promjenljive dijelove uzete su prikladne liturgijske popjevke. Svečanost je završena sa Tebe Boga hvalimo.

Dubravka

Koncert na blagdan sv. Nikole Tavelića

Prilikom proslave blagdana sv. Nikole Tavelića 12. studenog o. g. mješoviti zbor njegove župne crkve u Zagrebu izveo je svečani koncert. Na programu su bila djela domaćih i stranih skladatelja:

Sattner: Magnificabitur Christus

F. Dugan: Molitva

T. Fosić: Tko je ona velika žena?

Edenhofer: In te speravi, Domine.

Dvije narodne božićne:

Hote, o ljudi sim — obradio M. Leščan

Poslušajte svi sada — obradio R. Matz

L. van Beethoven: Nebesa poju J. Gallus: Ecce quomodo moritur

G. F. Händel: Aleluja iz oratorija »Mesija«

Na svečanoj misi istoga dana u jutro zbor je otpjevao troglasnu »Staroslavensku misu« Albe Vidakovića. Ovaj mladi zbor, čiji članovi su uglavnom srednjoškolski i studenti, djeluje u svom današnjem sastavu oko dvije godine. Prema liturgijskim odredbama nedjeljom pjevaju zajedno s pukom popjevke i pučke mise. Prigodice izvode i višeglasne skladbe.

K.